

ת"פ 22312/07/11 - מדינת ישראל נגד ר מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22312-07-11 מדינת ישראל נ' מועלם
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דנה כחלון
נגד
ר מ
ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן
המאשימה
הנאשמים

הכרעת דין

מבוא

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, עבירה לפי סעיף 192, תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 ועבירת שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244, הכל על פי חוק העונשין - 1977, התשל"ז (להלן: "החוק").
- מעובדות כתב האישום עולה כי אשת הנאשם, ש מ (להלן: "ש"), ניהלה מערכת יחסים עם ש מ (להלן: "המתלונן") בזמן שש והנאשם היו פרודים. כחודש וחצי עובר לחודש מרץ 2011 נפרדו השניים וזו שבה לזרועות הנאשם. ביום 24.2.11 בשעה שאינה ידועה במדויק, יצר הנאשם קשר עם המתלונן עת התקשר לטלפון הנייד של המתלונן ואיים על המתלונן בפגיעה בחייו ובגופו באומרו "אני אבוא לזיין לך את הצורה", הכל בכוונה להפחידו.
- בהמשך לנסיבות אלה, ביום 2.3.11 בשעה 07:00-16:00 או בסמוך לכך, ברחוב דב הוז אילת בחולון תקף הנאשם שלא כדין את המתלונן בכך שלפת אותו בצווארו, השליכו לעבר חנות במקום. בהמשך ניסה הנאשם לחבול במתלונן בכך שהניף את הקסדה שהייתה בידו, לעבר פניו של המתלונן.
- עוד עולה מעובדות כתב האישום כי ביום 6.3.11 עת התייצבה ש מ למסור עדות בתחנת המשטרה, שלח הנאשם הודעת sms לש מ בזו הלשון: "תגידי לה (כלומר לחוקרת, ר.ע.) שהוא - הכוונה למתלונן, מטריד אותך בכל מקום וגם בנייד, היא אמרה שעדיף שתלכי לביהמ"ש להוציא צו הגנה" ... וכן "אין להם כלום בגלל שחאלד לא אמר כלום אז תחתמי ובלי דיבורים מיותרים". במעשיו אלו, שיבש הנאשם הליכי חקירה.

פרשת התביעה

5. מטעם התביעה העידו המתלונן ואביו מ.מ.

6. בעדותו בבית המשפט העיד המתלונן כי מערכת היחסים בינו לבין ש מועלם החלה כשלושה חודשים לאחר פרידתם של ש והנאשם וכי בזמן קרות האירועים נשום כתב האישום הוא לא היה בקשר עם ש. המתלונן המשיך וסיפר כי עת הלך ברחוב דוב הוז הבחין בש, חיך לעברה והמשיך ללכת. לפתע הנאשם הגיח כשהוא רכוב על אופנוע הצמיד אותו לווטרינה ותפס אותו בגרון ואדם אשר הגיע ממכולת סמוכה הפריד בין השניים. בהמשך העיד כי ביום 24.2.11 שוחח בטלפון עם הנאשם וזה אמר לו "אני אזיין אותך יא בן זונה". בחקירתו הנגדית אישר המתלונן כי הלך למקום העבודה של הנאשם וסיפר לנאשם שש בוגדת בו גם עם אחרים.

(ראה פרוטוקול מיום 20.12.12 עמ' 8 שורות 21-25, עמ' 9 שורה 3, עמ' 11 שורות 22-26).

7. המתלונן העיד כי הנאשם תפס אותו מהגרון וכי הוא ניסה לשחרר את ידיו של הנאשם. על פי מזכר מיום 3.3.11 (נ/4) חאלד, בעל מכולת שהיה באזור, מסר כי לא ראה חניקה וכי הוא לא מכיר את שני המעורבים. המתלונן נשאל מדוע לא פנה והגיש תלונה במשטרה וזה השיב כי העדיף לא לערב את המשטרה. המתלונן מסר כי מיד לאחר האירוע התקשר לאביו וסיפר לו את שאירע. אביו של המתלונן מסר שאין באפשרותו להגיע לתחנת המשטרה בשל מצבו הבריאותי וכי אינו זוכר האם הנאשם איים על המתלונן.

(ראה מזכר מיום 6.3.11 (נ/5))

(ראה פרוטוקול מיום 20.12.12 עמ' 13 שורות 23-24, עמ' 14 שורה 4, 8-11, 16-20)

8. בעדותו בבית המשפט העיד אביו של המתלונן, מ מהבש, כי המתלונן קיבל שיחת טלפון מאדם שסרב להזדהות אשר שינה את קולו. לדבריו, שמע קול בס של ערבי. אותו אדם איים עליו כי יקבור את המתלונן וכי יפגע אף בו וכלשונו:

"הוא אמר לי אני את ש שלך אקבור ואיפה שאתה תהיה גם בך אני אפגע ואשלח לך אנשים שיפגעו בך".

(ראה פרוטוקול מיום 20.12.12 עמ' 16 שורות 4-7, 30).

9. לשיטת התביעה הודאת הנאשם במשטרה לפיה אחז במתלונן ומשך חולצתו מהווה ראשית הודאה ויש בה כדי להרשיע את הנאשם בעבירת התקיפה.

10. לעניין עבירת שיבוש מהלכי משפט, התובע מבקש להרשיע את הנאשם ומפנה להודעתו במשטרה ועדותו בבית המשפט שם מודה כי אכן שלח את ההודעות לש אשתו. התובע אף מפנה לדברי הנאשם במשטרה שם מביע חרטה

על מעשיו:

"נכון עשיתי טעות, תביני את המצב שאני נמצא בו, לא יודע אני במקום חלש".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 6.3.11 עמ' 2 שורה 13 (ת/2))

פרשת ההגנה

11. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

12. בחקירתו במשטרה מיום 6.3.11 (ת/1) סיפר הנאשם כי המתלונן נהג להטריד אותו ואת ש אשתו. הנאשם סיפר כי לא איים על המתלונן בטלפון והוסיף כי אולי קילל אותו וביקש ממנו שיעזוב את ש אשתו.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 6.3.11 עמ' 2 שורות 8-9, 14-15 (ת/1)).

13. הנאשם מתאר את אירוע התקיפה לכאורה שאירע לדבריו ביום 3.3.11 בדברים הבאים:

"זה היה ביום רביעי לא הנפתי שום דבר, צעקתי עליו שיעזוב אותנו, הוא עבר במעבר חציה ואני הייתי בצומת עם הקטנוע שלי הוא עבר לידי ועשה לאשתי שלום והלכתי עם האופנוע וירדתי ואמרתי לו תניח לנו אתה הורס לנו את החיים, הייתי עם הקסדה על הראש ל הוצאתי אותה לא חנקתי אותו ולא תקפתי אותו לא נגעתי בו בכלל, רק צעקתי עליו".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 6.3.11 עמ' 2 שורות 20-23 (ת/1)).

14. בהמשך הודעתו הוסיף הנאשם כי בעל המכולת שהיה במקום החזיק אותו אך לא הפריד בינו בין המתלונן מאחר והוא לא תקף את המתלונן. בהמשך נשאל הנאשם האם איים על אביו של המתלונן וזה השיב כי לפני שבועיים לערך שוחח עם אביו של המתלונן בבקשה שהמתלונן יחדל מלהטריד אותם. הנאשם אישר כי התקשר אל המתלונן אך אינו מתקשר מטלפון חסום ותמיד מחייג מהטלפון המזוהה שלו. יצוין כי כשנשאל המתלונן בעדותו בבית המשפט האם הנאשם ביקש ממנו שיניח לש השיב: "פעם פעמיים".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 6.3.11 עמ' 2 שורה 25, 32-34, 42-43 (ת/1), ראה פרוטוקול מיום 20.12.12 עמ' 13 שורות 12-13)

15. בהודעתו השנייה במשטרה מיום 6.3.11 (ת/2) מסר הנאשם כי החזיק את המתלונן בחולצתו וזה נפל לאחור וכלשונו:

"נכון עשיתי שטות, החזקתי אותו מהחולצה, והוא נפל אחורה החזקתי אותו עם היד שלי בחולצה שלו ומהמשיכה הוא נפל כי היו קרטונים מאחוריו, אבל גם מהמשיכה שלי לא הייתי בסדר".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 6.3.11 עמ' 1 שורות 3-4 (ת/2)).

בהמשך הוסיף: "נכון עשיתי טעות תביני את המצב שאני נמצא בו, לא יודע אני במקום חלש".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 6.3.11 עמ' 2 שורה 13(ת/2))

16. בעדותו בבית המשפט העיד הנאשם כי כאשר חי בנפרד מאשתו ש, נהג המתלונן להטרידו על ידי כך שהוא היה פוגש את ילדיו ומציג עצמו כחבר של ש. כך, בחודש פברואר 2011 המתלונן פגש בילדיו של הנאשם ואמר להם כי בקרוב יהיה חבר של אמם וכי היא תהיה איתו. הנאשם, בחקירתו הנגדית שוב ענה בשלילה לשאלה האם איים על המתלונן והוסיף כי סביר להניח שקילל אותו. עוד טען כי כאשר ש הוא שבו לחיות יחד היה המתלונן מגיע אליהם מתחת לביתם ומטרידם באמצעות טלפון וכמו כן היה מגיע אל החנות שבבעלות הנאשם.

(ראה פרוטוקול מיום 11.3.14 עמ' 23 שורות 1-4, 16-19, עמ' 24 שורה 32 ועמ' 25 שורות 1-3, 6-7)

17. לדברי הנאשם באפריל 2011, חשב המתלונן כי ש נפגשת עם מישהו אחר ואמר לנאשם שיעשה משהו אחרת "ידפוק לה כדור בראש", הנאשם פנה להגיש תלונה במשטרה והמתלונן נעצר.

(ראה פרוטוקול מיום 11.3.14 עמ' 24 שורות 7-10, עמ' 23 שורות 9-11)

18. לגבי אירוע התקיפה העיד הנאשם כי ביום 2.3.11 ראה את המתלונן מנופף לש לשלום או אז ניגש אליו, דיבר איתו וכשהרוחות התלהטו אחז בחולצתו והמתלונן נתקל בקרטונים שהיו מונחים על הרצפה. הנאשם מכחיש כי תקף את המתלונן או פגע בו וכי לא הייתה חניקה. בחקירתו הנגדית הוסיף:

"התעצבנתי מזה שהוא ישב חצי שעה לפני כן והסתכל עליה. החזקתי לו בחולצה. אמרתי לו שיניח לה ויתרחק ממנה".

(ראה פרוטוקול מיום 11.3.14 עמ' 23 שורות 20-24, 29, עמ' 25 שורות 21-22)

19. התובע הציג לנאשם תמונות של שתי הודעות טקסט ששלח לש בזמן שהייתה בחקירה במשטרה (ב/6) ושאל את הנאשם מדוע ביקש מש לספר שהמתלונן מטריד אותה בכל מקום והנאשם השיב כי הוא ביקש מש שתגיד את הדברים כפי שקרו. עוד מסר הנאשם כי ידע שש אצל החוקרת אך לא ידע כי נחקרה משום שהיא הגיעה אך בשביל לחתום על ערבות לצורך שחרורו וכי ביקש מש להגיד את הדברים לחוקרת "על הדרך". הנאשם הכחיש כי איים או הטריד את המתלונן.

(ראה פרוטוקול מיום 3.11.14 עמ' 27 שורות 4-5, 20-22, עמ' 28 שורות 6-8, 13-17, 21, עמ' 29 שורות 26-31)

20. בסיכומיו ציין הסנגור את עברו הפלילי של המתלונן והפנה לרישום פלילי (נ/1) ולמסמך נ/6 לפיו המתלונן חולה סכיזופרניה ובעל רקע של אשפוזים פסיכיאטריים. עוד ציין הסנגור כי המתלונן נעצר בחודש מרץ 2011 עד לתום ההליכים בגין איומים ברצח כלפי ש ובנקודה זו מפנה הסנגור לכתב האישום שהוגש כנגד המתלונן (נ/2) ממנו עולה כי המתלונן איים על ש שירה בה בראשה ולא ישאיר אותה בחיים ובגין כך נידון למאסר (ראה הכרעת דין - נ/3). הסנגור מפנה עוד לכתב אישום נוסף שהוגש נגד המתלונן (נ/7) המתאר מסכת איומים והטרדות כלפי בן הזוג של ש ובאותו הליך נדון המתלונן לעונש של קנס וחתימה על התחייבות מהטעם שנמצא שהמתלונן סובל מסכיזופרניה וזקוק להמשך טיפול פסיכיאטרי. הסנגור הציג כתב אישום נוסף (נ/8) שהוגש כנגד המתלונן בגין החזקת נשק שלא כדין. בנקודה זו יש לציין כי המתלונן אישר בחקירתו הנגדית כי איים ברצח על חבר קודם של ש. המתלונן אף אישר כי הנאשם ביקש ממנו לחדול מלהטריד את ש אשתו.

דין והכרעה

21. כפי שניתן ללמוד מהראיות שהובאו עד כה, הרי שמדובר במערכת יחסים סבוכה ועכורה בין הצדדים ולפיכך יש לנקוט בזהירות מרבית בקביעת הממצאים הרלבנטיים.

22. לעניין עבירת האיומים. הנאשם שלל מכל וכל כי איים בדרך כלשהי על המתלונן ומספר כי כל שביקש מהמתלונן להפסיק להטריד את ש ולהתרחק ממנה. בנקודה זו יש לציין כי בחקירתו הנגדית נשאל המתלונן האם התקשר אל הנאשם וזה השיב כי התקשר אל הנאשם ואמר לו משהו על אשתו והוא אינו זוכר את הדברים וכך כלשונו:

"בחיים לא התקשרתי אליו. באותו זמן התקשרתי ואמרתי לו משהו על אשתו. אולי. מעורפל. אני לא זוכר."

(ראה פרוטוקול מיום 20.12.12 עמ' 12 שורות 28-30).

23. הנאשם מסר כי בשיחת הטלפון עם המתלונן, יכול כי קילל או צעק על המתלונן אך לא איים עליו. דברים אלה מקבלים חיזוק לנוכח עדות אביו של המתלונן, לפיה אינו יודע מי איים על המתלונן בטלפון וציין כי שמע קול של אדם ממוצא ערבי. מעדותו של האב איננו למדים כי הנאשם הוא שאיים על המתלונן בטלפון. אין חולק כי המתלונן ניהל מערכת יחסים עם אשת הנאשם. אני מקבל את גירסת הנאשם לפיה ביקש מהמתלונן שיניח לאשתו ושיאפשר ניהול חייו באופן תקין וללא כל הפרעה מצד המתלונן. בנסיבות האמורות, מצאתי מקום לזכות את הנאשם מחמת הספק באשר אני סבור שלא די בגרסת המתלונן לבדה לצורך הרשעת הנאשם.

24. לעניין תקיפת המתלונן, מסר הנאשם שתי גרסאות שונות במעט. בהודעתו הראשונה במשטרה מסר הנאשם כי רק

צעק על המתלונן וביקש ממנו שיניח להם. בהודעתו זו שלל הנאשם כי הניף לעבר המתלונן את הקסדה, תקף או נגע במתלונן. מנגד, בהודעתו השנייה במשטרה ואף בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי תפס את המתלונן בחולצתו וכתוצאה מהמשיכה ומקרטונים שהיו מונחים על הרצפה, נפל המתלונן. הנאשם אף מודה כי לא נהג כשורה עת משך בחולצת המתלונן.

25. המתלונן בעדותו בבית המשפט העיד כי הנאשם הצמיד אותו לווטרינה ואחז בו בגרונו, אולם מזכר מיום 3.3.11 **(נ/3)** מעלה כי חאלד שהגיע כדי להפריד בין השניים לא ראה חניקה. לעניין הנפת הקסדה על ידי הנאשם כפי שעולה מעובדות כתב האישום, עובדה זו אינה עולה כלל מעדות המתלונן ואף לא מעדות הנאשם.

26. במצב דברים זה, בו הנאשם מודה כי אחז בחולצתו של המתלונן ומשך אותה ואף מוסיף ומציין כי נהג לא כשורה, הנני מוצא מקום לקבל את גרסת המתלונן לפיה הנאשם תקף אותו.

27. אשר על כן, מצאתי מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם.

28. לעניין עבירת שיבוש מהלכי חקירה. הנאשם הודה כי אכן שלח אל ש את המסרונים. הנאשם העיד כי ידע שש נמצאת בתחנת המשטרה כדי לשחררו בערבות אך לא ידע שהיא נחקרת.

29. מלשון סעיף 244 לחוק עולה כי נדרשת כוונה להכשיל הליך שיפוטי ובמקרה שלנו - חקירה פלילית. לגרסת הנאשם הוא לא ידע כלל כי ש נחקרת במשטרה עת שלח את המסרונים ומסביר כי עשה כן על מנת שש תספר את העובדות כפי שקרו וכלשונו:

"ש לא במצב הכי טוב, אני אומר לה שתגידי את הדברים כפי שקרו. אני הבאתי אותה כדי שתשחרר אותי בערבות. התקשרתי ואמרתי לה בואי, תשחררי אותי בערבות. היא צריכה לחתום שאצא הביתה. אמרתי לש שתגידי לחוקרת שהוא מטריד אותה. ידעתי שהיא אצל החוקרת, אבל לא ידעתי שהיא נחקרת. היא הייתה אמורה להגיע בשביל לחתום".

בהמשך נשאל שוב האם ידע כי ש נחקרת וזה השיב:

"לא ידעתי. אמרתי לש על הדרך תגידי לה. שהיא באה לחתום שתביא לחוקרת תמונה אמיתית".

(ראה פרוטוקול מיום 11.3.14 עמ' 28 שורות 14-17, 20-22).

30. לצד כל אלה, חשוב לציין כי ש, אליה נשלחו המסרונים על ידי הנאשם **לא הגיעה** להעיד בפני בית המשפט על אף היותה עדת תביעה ולא הובא בפני בית המשפט הסבר מניח את הדעת מדוע לא הופיעה למתן עדותה.

31. לנוכח האמור לעיל, עומדת גירסת הנאשם לבדה והסבריו למסרונים ששלח. הסברים אלה אינם מופרכים ואינם נסתרים על ידי ראיות אחרות ולפיכך מצאתי מקום לזכות את הנאשם מחמת הספק גם מעבירה זו.

32. הסנגור מציין כי ככל ובית המשפט יחליט להרשיע את הנאשם בעבירת תקיפת סתם ויורה על זיכוי הנאשם מהעבירות האחרות, הרי שלטענתו הדברים נופלים כדי זוטי דברים ויש לזכות את הנאשם כאמור בהתאם לסעיף 34 יז לחוק העונשין:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

33. הגנת זוטי הדברים מעניקה לבית המשפט סמכות ליטול ממעשה את פליליותו, בשל היותו חסר משמעות מן ההיבט של "האינטרס הציבורי" וזאת על אף שפורמלית נתקיימו יסודות העבירה ומן ההיבט הטכני העבירה נעברה (ראה דנ"פ 1789/98).

34. לא מצאתי מקום לקבל טענה זו כאשר מדובר בעבירה שעניינה אלימות והדרך ליישב מחלוקות אינה כוללת תקיפה פיזית. קבלת טענה זו משמעותה לגיטימציה לפתרון סכסוכים בדרך שאינה חוקית ובכך בוודאי נפגע האינטרס הציבורי.

35. סוף דבר, הנני מזכה את הנאשם מחמת הספק מעבירות של איומים ושיבוש מהלכי משפט ומרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ד, 11 מאי 2014, במעמד הצדדים